

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 12.12.2006
KOM(2006) 787 lopullinen

2006/0276 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON DIREKTIIVI

Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämisestä ja nimeämisestä sekä niiden suojaamisen parantamistarpeen arvioimisesta

(komission esittämä)

{SEK(2006) 1648}

{SEK(2006) 1654}

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Kesäkuussa 2004 kokoontunut Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota laatimaan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan kokonaisstrategian. Komissio hyväksyi tämän vuoksi 20. lokakuuta 2004 tiedonannon ”Kriittisen infrastruktuurin suojele terrorismin torjunnassa”. Tiedonannossa esitetään, miten Euroopassa voitaisiin entistä paremmin ehkäistä elintärkeisiin infrastruktuureihin kohdistuvia terrori-iskuja sekä varautua ja reagoida niihin.

Neuvosto hyväksyi joulukuussa 2004 terrori-iskujen ehkäisemistä, niihin varautumista ja niihin reagoimista koskevat päätelmät sekä terroriuhkien ja -iskujen seurauksia koskevan EU:n yhteisvastuuohjelman. Samalla se antoi hyväksyntänsä komission aikomukselle esittää elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskeva EU:n ohjelma (European Programme for Critical Infrastructure Protection, EPCIP) ja perustaa elintärkeiden infrastruktuurien varoitusjärjestelmä (Critical Infrastructure Warning Information Network, CIWIN).

Marraskuussa 2005 komissio hyväksyi vihreän kirjan Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisohjelmasta. Siinä esitetään vaihtoehtoja suojaamisohjelman ja varoitusjärjestelmän toteuttamista varten.

Joulukuussa 2005 oikeus- ja sisäasioiden neuvosto kehotti komissiota laatimaan ehdotuksen elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevaksi EU:n ohjelmaksi kesäkuuhun 2006 mennessä.

Tässä direktiiviehdotuksessa esitetään komission ehdotukset toimenpiteistä, joiden avulla voidaan määrittää ja nimetä Euroopan elintärkeät infrastruktuurit ja arvioida tarvetta parantaa niiden suojaamista.

• Yleinen tausta

Euroopan unionissa on tiettyjä elintärkeitä infrastruktuureja, joiden vahingoittuminen tai tuhoutuminen aiheuttaisi seurauksia kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa. On myös mahdollista, että jonkin jäsenvaltion alueella sijaitsevan elintärkeän infrastruktuurin toimintahäiriö aiheuttaa seurauksia jossakin toisessa jäsenvaltiossa. Tällaiset elintärkeät infrastruktuurit, joilla on valtioiden rajat ylittäviä vaikutuksia, olisi määritettävä ja nimettävä Euroopan elintärkeiksi infrastruktuureiksi (EEI). Tätä varten on otettava käyttöön yhteinen menettely, jonka avulla Euroopan elintärkeät infrastruktuurit voidaan määrittää ja arvioida tarvetta parantaa niiden suojaamista.

Koska elintärkeät infrastruktuurit ulottuvat yli valtioiden rajojen, niiden heikkouksien, haavoittuvuuden ja turvallisuusvajaiden kartoittamisessa olisi hyötyä koko EU:n laajuisesta yhdennetystä menettelystä, joka täydentäisi jäsenvaltioissa jo toteutettavia kansallisia suojaamisohjelmia ja toisi niille lisäarvoa. Tällainen menettely vahvistaisi myös EU:n sisämarkkinoiden kykyä turvata yritystoiminnan kannattavuus ja luoda vaurautta jatkuvalta pohjalta.

Eri toimialoilla on kertynyt erityistä kokemusta ja asiantuntemusta elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisesta, ja ne asettavat myös omat vaatimuksensa tälle toiminnalle. Siksi elintärkeitä infrastruktuureja koskevan EU:n menettelyn suunnittelussa ja toteutuksessa olisikin otettava huomioon eri alojen erityisominaisuudet. Menettelyn tulisi perustua eri aloilla jo toteutettaviin elintärkeitä infrastruktuureja koskeviin toimenpiteisiin. Elintärkeistä infrastruktuurialoista on laadittava yhteinen luettelo, koska näin voidaan helpottaa elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan alakohtaisen toimintamallin toteuttamista.

- **Tarvitaan yhteinen toimintakehys**

Vain yhteisen toimintakehymyksen avulla voidaan varmistaa, että Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien turvaamisen parantamiseen tähtääviä toimenpiteitä toteutetaan johdonmukaisesti ja yhtenäisesti. Näin voidaan myös määritellä selkeästi Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien sidosryhmien vastuualueet. Vapaaehtoisuuteen perustuvien toimien etuna on joustavuus, mutta ne eivät anna työlle riittävän vakaata pohjaa. Jos toiminta perustuisi yksinomaan vapaaehtoisuuteen, tehtävänjako ei olisi kyllin selkeä eikä tilanne olisi liioin omiaan selkeyttämään Euroopan elintärkeisiin infrastruktuureihin liittyvien sidosryhmien oikeuksia ja velvollisuuksia.

Menettely Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämisestä ja nimeämisestä varten ja yhteinen lähestymistapa niiden suojaamisen parantamistarpeiden arvioimista varten voidaan laatia vain direktiivin avulla. Näin voidaan varmistaa, että

- Euroopan elintärkeät infrastruktuurit on suojattu asianmukaisella tavalla;
- kaikkia Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien sidosryhmiä koskevat samat oikeudet ja velvollisuudet;
- sisämarkkinoiden vakaus on turvattu.

Jonkin infrastruktuurin osan vaurioituminen tai tuhoutuminen yhdessä jäsenvaltiossa voi aiheuttaa ikäviä seurauksia monille muille jäsenvaltioille tai koko Euroopan talouselämälle. Tällaisen mahdollisuuden todennäköisyys kasvaa koko ajan, sillä huomattava osa infrastruktuurista on nivottu osaksi laajempaa verkkoa mm. uusien teknologioiden (esim. Internetin) ja markkinoiden vapautumisen myötä (esim. sähkön- ja kaasuntoimitukset). Tällaisessa tilanteessa suojaamistoimenpiteiden muodostama kokonaisuus on yhtä vahva kuin sen heikoin lenkki. Tämän vuoksi saattaa olla tarpeen turvata yhtäläinen suojauksen taso.

- **Alakohtainen vuoropuhelu sidosryhmien kesken**

Infrastruktuurien tehokas suojaaminen edellyttää kaikkien sidosryhmien keskinäistä viestintää, koordinoitua ja yhteistyötä sekä kansallisella että EU:n tasolla.

On tärkeää saada yksityinen sektori täysipainoisesti mukaan toimintaan, sillä valtaosa elintärkeistä infrastruktuureista on yksityisomistuksessa ja niiden toiminta yksityisten talouden toimijoiden vastuulla. Jokaisen toimijan on vastattava omien riskiensä hallinnasta, sillä yleensä toimija tekee itsenäisesti päätöksen siitä, mitä suojaamistoimia se toteuttaa ja millaisia liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelmia se soveltaa. Jatkuvuussuunnittelussa tulisi noudattaa tavanomaisia liiketoimintamenettelyjä ja -logiikkaa, ja ratkaisujen tulisi mahdollisuuksien mukaan perustua tavanomaisiin kaupallisiin järjestelyihin.

Eri toimialoilla on kertynyt erityistä kokemusta ja asiantuntemusta elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisesta, ja toisaalta ne myös asettavat omat vaatimuksensa tälle toiminnalle.

Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisohjelmaa koskevaan vihreään kirjaan saatujen vastausten perusteella yksityinen sektori olisi saatava mukaan EU:n menettelyyn, jotta siinä voidaan ottaa huomioon eri alojen ominaispiirteet ja eri aloilla jo käytössä olevat suojaamistoimet.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

EU:n tasolla ei tähän mennessä ole annettu elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevia horisontaalisia säännöksiä. Tällä direktiivillä otetaan käyttöön menettely Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämistä ja nimeämistä varten sekä yhteinen lähestymistapa niiden suojaamisen parantamiseen liittyvien tarpeiden arvioimista varten.

Eri aloilla on jo toteutettu seuraavat toimenpiteet:

- Tietotekniikka:

- a) Yleispalveludirektiivi (2002/22/EY), joka koskee mm. yleisten sähköisten viestintäverkkojen toimintakykyä
- b) Valtuutusdirektiivi (2002/20/EY), joka koskee mm. yleisten sähköisten viestintäverkkojen toimintakykyä
- c) Sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi (2002/58/EY), joka koskee mm. yleisten sähköisten viestintäverkkojen turvallisuutta
- d) Neuvoston puitepäättös 2005/222/YOS, tehty 24 päivänä helmikuuta 2005, tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä
- e) Asetus (EY) N:o 460/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston perustamisesta

- Terveydenhuolto:

- a) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 2119/98/EY, tehty 24 päivänä syyskuuta 1998, tartuntatautien epidemiologisen seurannan ja valvonnan verkoston perustamisesta yhteisöön
- b) Komission direktiivi 2003/94/EY, annettu 8 päivänä lokakuuta 2003, ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden ja ihmisille tarkoitettujen tutkimuslääkkeiden hyvien tuotantotapojen periaatteista ja yleisohjeista

- Rahoitus:

- a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista

- b) Europohjaisten vähittäismaksujärjestelmien valvontanormit, jotka Euroopan keskuspankin (EKP) hallintoneuvosto vahvisti kesäkuussa 2003
- c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta
- d) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/49/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä
- e) Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maksupalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivien 97/7/EY, 2000/12/EY ja 2002/65/EY muuttamisesta (KOM(2005) 603)
- f) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/46/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta
- g) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1998/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä

- Liikenne:

- a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 725/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, alusten ja satamarakenteiden turvatoimien parantamisesta
- b) Komission asetus (EY) N:o 884/2005, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2005, merenkulun turvaamisen alalla suoritettavissa komission tarkastuksissa noudatettavista menettelyistä
- c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/65/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, satamien turvallisuuden parantamisesta
- d) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2320/2002, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä
- e) Komission asetus (EY) N:o 622/2003, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2003, toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanemiseksi
- f) Komission asetus (EY) N:o 1217/2003, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2003, kansallisia siviili-ilmailun turvaamisen laadunvalvontaohjelmia koskevista yhteisistä vaatimuksista

- g) Komission asetus (EY) N:o 1486/2003, annettu 22 päivänä elokuuta 2003, siviili-ilmailun turvaamisen alalla suoritettavissa komission tarkastuksissa noudatettavista menettelyistä
- h) Komission asetus (EY) N:o 68/2004, annettu 15 päivänä tammikuuta 2004, toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanemiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 622/2003 muuttamisesta
- i) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 849/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2320/2002 muuttamisesta
- j) Komission asetus (EY) N:o 1138/2004, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2004, lentoasemien turvavalvottujen alueiden kriittisten osien yhteisestä määritelmästä
- k) Komission asetus (EY) N:o 781/2005, annettu 24 päivänä toukokuuta 2005, toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanemiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 622/2003 muuttamisesta
- l) Komission asetus (EY) N:o 857/2005, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2005, toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanemiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 622/2003 muuttamisesta
- m) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/14/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä
- n) Vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia säännellään direktiivillä 96/49/EY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2004/110/EY, uudet RID-määräykset tulevat voimaan vuonna 2005)
- o) Yleissopimus ydinaineiden turvajärjestelyjä koskevista toimista (allekirjoitettu vuonna 1980, EU liittyi siihen vuonna 1981 ja sopimus tuli voimaan vuonna 1987)

- **Kemianteollisuus:**

- a) Ns. Seveso II -direktiivissä tarkoitetut vaaralliset laitokset (neuvoston direktiivi 96/82/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 1996, vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta; direktiiviä on muutettu 16 päivänä joulukuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/105/EY)

- Ydinteollisuus:
 - a) Neuvoston direktiivi 89/618/Euratom, annettu 27 päivänä marraskuuta 1989, säteilyvaaratilanteessa tarvittavia suojelutoimenpiteitä ja noudatettavia ohjeita koskevien tietojen antamisesta väestölle
 - b) Neuvoston päätös 87/600/Euratom, tehty 14 päivänä joulukuuta 1987, yhteisön järjestelyistä nopeaksi tietojenvaihdoksi säteilyhäätötilanteen yhteydessä.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ehdotus noudattaa täysin Euroopan unionin tavoitteita ja erityisesti tavoitetta, jonka mukaan unioni ”pitää yllä ja kehittää unionia vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvana alueena, jossa henkilöiden vapaa liikkuvuus taataan toteuttamalla samalla ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa, maahanmuuttoa sekä rikollisuuden ehkäisyä ja torjuntaa koskevat aiheelliset toimenpiteet”.

Ehdotus on johdonmukainen muiden politiikkojen kanssa, sillä sen tarkoituksena ei ole korvata voimassa olevia toimenpiteitä, vaan täydentää niitä niin, että Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista voidaan parantaa.

2) INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

Kaikkia elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan EU:n ohjelman kannalta olennaisia sidosryhmiä on kuultu. Tätä varten on toteutettu seuraavat toimet:

- Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisohjelmaa koskeva vihreä kirja julkaistiin 17. marraskuuta 2005, ja kuulemismenettely päättyi 15. tammikuuta 2006. Kuulemisen yhteydessä esitettyihin kysymyksiin saatiin virallinen vastaus 22 jäsenvaltiolta. Lisäksi vihreään kirjaan saatiin kommentteja noin sadalta yksityisen sektorin toimijalta. Yleensä ottaen vastauksissa kannatetaan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan EU:n ohjelman perustamista.
- Komissio on järjestänyt kolme seminaaria, joissa on käsitelty elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista (kesäkuussa 2005, syyskuussa 2005 ja maaliskuussa 2006). Kaikkiin seminaareihin osallistui edustajia eri jäsenvaltioista. Syyskuussa 2005 ja maaliskuussa 2006 pidettyihin seminaareihin kutsuttiin myös yksityisen sektorin edustajia.
- Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen yhteyspisteiden epäviralliset tapaamiset. Komissio on järjestänyt jäsenvaltioiden yhteyspisteille kaksi tapaamista (joulukuussa 2005 ja helmikuussa 2006).
- Epäviralliset tapaamiset yksityisen sektorin edustajien kanssa. Useita epävirallisia tapaamisia on järjestetty myös yksittäisten yritysten sekä eri toimialajärjestöjen edustajien kanssa.

- Komission sisällä suojaamisohjelmaa on valmisteltu elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista käsittelevän työryhmän säännöllisissä kokouksissa. Työryhmä on EU:n sisäistä terrorismia käsittelevän komission yksiköiden välisen työryhmän alaryhmä.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Asiantuntijatietoa on koottu kokouksissa ja seminaareissa, joita järjestettiin vuosina 2004, 2005 ja 2006, sekä vihreään kirjaan perustuvan kuulemismenettelyn yhteydessä. Tietoja on kerätty kaikilta sidosryhmiltä, joita asia koskee.

- **Vaikutusten arviointi**

Tämän asiakirjan liitteenä on elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevasta EU:n ohjelmasta laadittu vaikutustenarviointi.

3) EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Ehdotetun toimen tarkoituksena on ottaa käyttöön horisontaalinen kehys Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämistä ja nimeämistä sekä niiden suojaamisen parantamiseen liittyvien tarpeiden arvioimista varten.

- **Oikeusperusta**

Ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 308 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen, sillä jäsenvaltiot eivät voi yksinään toteuttaa siihen sisältyviä toimenpiteitä, vaan ne on toteutettava EU:n tasolla. Vaikka jokaisen jäsenvaltion on edelleen huolehdittava itse oman lainkäyttövaltansa piiriin kuuluvan elintärkeän infrastruktuurin turvaamisesta, Euroopan unionin turvallisuuden kannalta on erittäin tärkeää varmistaa, että infrastruktuuri, joka vaikuttaa kahteen tai useampaan jäsenvaltioon tai vain yhteen jäsenvaltioon siinä tapauksessa, että kyseinen infrastruktuuri sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, on suojattu riittävän hyvin ja että yksi tai useampi jäsenvaltio ei joudu alttiiksi häiriöille toisissa jäsenvaltioissa sijaitsevista infrastruktuureista ilmenevien puutteiden tai väljempien turvanormien vuoksi. Yhdenmukaisten turvallisuussääntöjen avulla olisi myös helpompi varmistaa, että kilpailu ei vääristy sisämarkkinoilla.

- **Suhteellisuusperiaate**

Tässä ehdotuksessa ei ylitetä sitä, mikä on välttämätöntä Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen parantamista koskevien tavoitteiden saavuttamista varten. Ehdotuksen keskeiset osat ovat EU:n tason peruskoordinointimekanismin perustaminen, jäsenvaltioiden velvoittaminen määrittämään niiden alueella sijaitsevat elintärkeät infrastruktuurit, näiden infrastruktuurien suojaamiseksi tarvittavien perustavanluonteisten turvatoimenpiteiden toteuttaminen sekä tärkeimpien Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittäminen ja nimeäminen. Ehdotuksessa esitetään vähimmäisvaatimukset, jotka on täytettävä, jotta työ elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen parantamiseksi voidaan

aloittaa. Tavoitetta ei voida riittävällä tavalla saavuttaa muiden toimenpiteiden avulla, esimerkiksi antamalla Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevia ohjeita, koska se ei viime kädessä riittäisi varmistamaan, että suojaamista parannettaisiin kaikkialla EU:n alueella ja että kaikki sidosryhmät voisivat osallistua työhön täysipainoisesti.

- **Säätelytavan valinta**

Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisesta on huolehdittu eri jäsenvaltioissa eri tavoin niiden erilaisten oikeusjärjestelmien vuoksi. Tämän vuoksi direktiivi on soveltuvin säädöstyypiksi, kun halutaan ottaa käyttöön yhteinen menettely Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämistä ja nimeämistä varten sekä yhteinen lähestymistapa niiden suojaamisen parantamiseen liittyvien tarpeiden arvioimista varten.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksen talousarviovaikutuksia arvioidaan liitteenä olevassa rahoitus selvityksessä.

Direktiivin täytäntöönpanoa edistää osaltaan terrorismin ja muiden turvallisuusriskien ehkäisemistä, torjuntavalmiutta ja seurausten hallintaa koskeva erityisohjelma, jonka avulla pyritään parantamaan paitsi väestön suojaamista turvallisuusriskeiltä myös niiden fyysisten voimavarojen, palvelujen ja tietoteknisten laitteiden, verkostojen ja infrastruktuuriomaisuuden suojaamista, joiden vahingoittuminen tai tuhoutuminen aiheuttaisi vakavia seurauksia yhteiskunnan elintärkeille toiminnoille. Vuosina 2007–2013 toteutettava erityisohjelma on osa turvallisuutta ja vapauksien suojelua koskevaa puiteohjelmaa.

Erityisohjelmaa ei sovelleta toimiin, joita rahoitetaan muista välineistä, kuten vakavia hätätilanteita varten perustetusta nopeiden avustustoimien rahoitusvälineestä tai EU:n solidaarisuusrahastosta.

5) LISÄTIEDOT

- **Lainsäädännön kumoaminen**

Mitään voimassa olevia säännöksiä ei tarvitse kumota.

- **Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus**

1 artiklassa esitetään direktiivin aihe. Direktiivillä otetaan käyttöön yhteinen menettely, jonka avulla voidaan määrittää ja nimetä Euroopan elintärkeät infrastruktuurit eli sellaiset infrastruktuurit, joiden vahingoittuminen tai tuhoutuminen aiheuttaisi seurauksia kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tai vain yhdessä jäsenvaltiossa siinä tapauksessa, että kyseinen infrastruktuuri sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa. Direktiivillä otetaan käyttöön myös yhteinen lähestymistapa arvioida Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen parantamistarvetta. Arvioinnin perusteella on helpompi valmistella elintärkeän infrastruktuurin suojaamiseen tarvittavia alakohtaisia erityistoimenpiteitä.

2 artiklassa esitetään direktiivin kannalta keskeiset määritelmät.

3 artiklassa esitetään menettely Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämistä varten. Euroopan elintärkeillä infrastruktuureilla tarkoitetaan sellaisia infrastruktuureja, joiden

vahingoittuminen tai tuhoutuminen aiheuttaisi vakavia seurauksia kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tai vain yhdessä jäsenvaltiossa siinä tapauksessa, että kyseinen infrastruktuuri sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa. Menettely on kolmivaiheinen. Ensin komissio laatii yhdessä jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämistä varten horisontaaliset ja alakohtaiset kriteerit, jotka hyväksytään komiteamenettelyllä. Horisontaaliset kriteerit laaditaan sen perusteella, miten vakavaa vahinkoa elintärkeän infrastruktuurin vahingoittuminen tai tuhoutuminen aiheuttaisi. Kunkin infrastruktuurin vahingoittumisen tai tuhoutumisen aiheuttamien seurausten vakavuutta olisi mahdollisuuksien mukaan arvioitava seuraavien kriteerien perusteella:

- vaikutukset väestöön (kohteena olevan väestön määrä);
- taloudelliset vaikutukset (taloudellisten menetysten ja/tai tuotteiden tai palvelujen laadun heikkenemisen suuruusluokka);
- ympäristövaikutukset;
- poliittiset vaikutukset;
- psykologiset vaikutukset;
- kansanterveyteen liittyvät vaikutukset.

Kukin jäsenvaltio määrittää infrastruktuurit, jotka täyttävät em. kriteerit. Lopuksi jäsenvaltiot toimittavat komissiolle tiedot sovitut kriteerit täyttävistä elintärkeistä infrastruktuureistaan. Toimia toteutetaan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyvillä painopistealoilla, jotka komissio valitsee liitteessä I olevasta luettelosta vuosittain. Liitteessä I olevaa luettelo aloista, joilla olisi toteutettava toimia elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseksi, voidaan muuttaa komiteamenettelyllä, kunhan muutokset eivät laajenna direktiivin soveltamisalaa. Tämä tarkoittaa erityisesti sitä, että luettelo voidaan muuttaa sen sisällön täsmentämiseksi. Komissio katsoo, että kiireellisiä toimia vaativia painopistealoja ovat liikenne ja energia.

4 artiklassa esitetään menettely Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien nimeämisestä varten. Sen jälkeen kun 3 artiklassa tarkoitettu määrittämismenettely on saatu päätökseen, komissio laatii alustavan luettelon Euroopan elintärkeistä infrastruktuureista. Alustava luettelo perustuu jäsenvaltioiden ilmoituksiin ja muihin komission saamiin tietoihin. Tämän jälkeen luettelo vahvistetaan komiteamenettelyllä.

5 artiklassa säädetään turvallisuussuunnitelmista. Kaikkien Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien omistajien/ylläpitäjien on laadittava turvallisuussuunnitelma, jossa määritetään kyseisen infrastruktuurin omistajan ja ylläpitäjän omaisuuserät ja niiden suojaamiseksi tarvittavat turvallisuusratkaisut. Liitteessä II esitetään, että tällaisen turvallisuussuunnitelman tulisi sisältää vähintään seuraavat seikat:

- tärkeiden omaisuuserien määrittäminen;
- riskianalyysi, joka perustuu suurimpiin uhkakuviin, kunkin omaisuuserän haavoittuvuuteen ja siitä mahdollisesti aiheutuviin seurauksiin;
- vastatoimien ja -menettelyjen määrittäminen, niiden valinta ja tärkeysjärjestys siten, että erotetaan toisistaan:

- **Pysyvät turvatoimet** eli välttämättömät turvallisuusinvestoinnit ja turvakeinot, joita omistaja/ylläpitäjä ei pysty toteuttamaan lyhyellä varoitusajalla. Näitä ovat mm. tiedot yleisistä toimenpiteistä, tekniset toimenpiteet (havaitsemiseen, kulunvalvontaan, suojaamiseen ja ehkäisemiseen tarvittavat järjestelmät), organisatoriset toimenpiteet (hälytys- ja kriisinhallintamenettelyt), valvonta- ja varmennustoimenpiteet, viestintä, tiedottaminen ja koulutus sekä tietojärjestelmien turvallisuus.
- **Porrastetut turvatoimet**, jotka otetaan käyttöön riskien ja uhkien tason perusteella.

Kullakin elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen alalla voidaan laatia alakohtainen turvallisuussuunnitelma liitteessä II esitettyjen vähimmäisvaatimusten pohjalta. Alakohtaiset turvallisuussuunnitelmat voidaan hyväksyä komiteamenettelyllä.

Jos jollakin alalla on jo käytössä vastaavia velvoitteita, voidaan 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti myöntää vapautus turvallisuussuunnitelman laatimisesta. Vapautuksen myöntämisestä päätetään komiteamenettelyllä. Esimerkiksi satamien turvallisuuden parantamisesta 26 päivänä lokakuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/65/EY asetetut vaatimukset vastaavat turvallisuussuunnitelman laatimista koskevia vaatimuksia.

Kun turvallisuussuunnitelma on laadittu, jokaisen Euroopan elintärkeän infrastruktuurin omistajan/ylläpitäjän on esitettävä se jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Kunkin jäsenvaltion on luotava turvallisuussuunnitelmien valvontajärjestelmä sen varmistamiseksi, että elintärkeiden infrastruktuurien omistajat/ylläpitäjät saavat asianmukaista palautetta turvallisuussuunnitelmansa laadusta ja erityisesti riskien ja uhkien arvioinnin riittävytydestä.

6 artiklassa säädetään turvallisuusyhteyshenkilöstä. Artiklan mukaan kaikkien Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien omistajien/ylläpitäjien on nimettävä turvallisuusyhteyshenkilö. Yhteyshenkilö vastaa turvallisuuskysymyksiin liittyvästä yhteydenpidosta kyseisen Euroopan elintärkeän infrastruktuurin ja niiden suojaamisesta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten välillä. Hänen tehtävänä on ottaa vastaan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyviä tietoja jäsenvaltion viranomaisilta ja vastaavasti toimittaa viranomaisille tällaisia tietoja kyseisen elintärkeän infrastruktuurin osalta.

7 artiklassa säädetään kertomusten laatimisesta. Artiklan mukaan kertomuksia on laadittava eri vaiheissa. Jokaisen jäsenvaltion on arvioitava Euroopan elintärkeisiin infrastruktuureihin liittyvät riskit ja uhkatekijät. Näiden tietojen pohjalta jäsenvaltiot vaihtavat elintärkeiden infrastruktuurien omistajien/ylläpitäjien kanssa tietoja turvallisuuskysymyksistä (valvonnasta) 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Koska elintärkeiden infrastruktuurien omistajien/ylläpitäjien on 5 artiklan nojalla laadittava turvallisuussuunnitelma ja esitettävä se jäsenvaltion viranomaisille, jäsenvaltiot velvoitetaan laatimaan yleiskatsaus kullakin elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen alalla ilmenevistä tyypillisistä heikkouksista, uhkatekijöistä ja riskeistä ja toimittamaan nämä tiedot komissiolle. Komissio puolestaan laatii tietojen perusteella arvion siitä, tarvitaanko lisää suojaamistoimenpiteitä. Näiden tietojen pohjalta voidaan myös laatia vaikutustenarviointeja, jotka voidaan liittää tätä alaa koskeviin, myöhemmin esitettäviin ehdotuksiin.

Tässä artikkelissa säädetään myös yhteisten menettelyjen laatimisesta Euroopan elintärkeisiin infrastruktuureihin liittyvien riskien, uhkien ja heikkouksien arviointia varten. Tällaiset yhteiset menettelyt hyväksytään komiteamenettelyllä.

8 artiklassa säädetään komission tuesta Euroopan elintärkeille infrastruktuureille. Komissio tukee Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien omistajia/ylläpitäjiä huolehtimalla siitä, että niillä on mahdollisuus hyödyntää elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyviä parhaita käytänteitä ja menettelyjä. Komissio ryhtyy keräämään tällaisia tietoja eri lähteistä, mm. jäsenvaltioilta, ja pyrkii tuottamaan niitä myös itse, minkä jälkeen se asettaa ne asianomaisten tahojen käyttöön.

9 artiklassa säädetään yhteyspisteistä. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä yhteyspiste, jonka tehtävänä on huolehtia elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyvästä yhteistyöstä ja koordinoinnista. Yhteyspiste vastaa elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyvien kysymysten koordinoinnista sekä jäsenvaltion sisällä että muiden jäsenvaltioiden ja komission kanssa.

10 artiklassa säädetään elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevasta tietojenvaihdosta ja luottamuksellisuudesta. Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyvien tietojen luottamuksellisuus ja tietojen vaihto ovat toiminnan keskeisiä osa-alueita, jotka edellyttävät erityistä varovaisuutta. Tämän vuoksi direktiivissä vaaditaan komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tietojen suojaamiseksi. Jäsenvaltioiden viranomaisten on laadittava jokaisesta elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyviä tietoja käsittelevästä henkilöstä asianmukainen turvallisuusselvitys.

11 artiklassa säädetään komiteamenettelystä. Eräät direktiivin säännökset pannaan täytäntöön komiteamenettelyllä. Komitea muodostuu elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen yhteyspisteistä. Neuvoo-antavaa menettelyä sovelletaan 5 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkoitusta varten eli vapautuksen myöntämiseen turvallisuussuunnitelman laatimista koskevasta velvoitteesta.

Säätelymenettelyä taas käytetään seuraavissa kysymyksissä:

- 3 artiklan 1 kohta – horisontaalisten ja alakohtaisten kriteerien hyväksyminen Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämistä varten
- 3 artiklan 2 kohta – liitteessä I olevan, elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista edellyttävien toimialojen luettelon muuttaminen
- 4 artiklan 2 kohta – Euroopan elintärkeitä infrastruktuureja koskevan alustavan luettelon hyväksyminen
- 5 artiklan 2 kohta – turvallisuussuunnitelmia koskevien alakohtaisten erityisvaatimusten laatiminen
- 7 artiklan 2 kohta – yhteisen mallin laatiminen riskejä, uhkia ja heikkouksia koskevien yleisten kertomusten laatimista varten
- 7 artiklan 4 kohta – yhteisten menetelmien laatiminen riskejä, uhkia ja heikkouksia koskevien arviointien laatimista varten.

Ehdotus:

NEUVOSTON DIREKTIIVI

Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämisestä ja nimeämisestä sekä niiden suojaamisen parantamistarpeen arvioimisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 203 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen¹,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon³,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kesäkuussa 2004 kokoontunut Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota laatimaan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan kokonaisstrategian⁴. Komissio hyväksyi tämän vuoksi 20 päivänä lokakuuta 2004 tiedonannon ”Kriittisen infrastruktuurin suojele terrorismin torjunnassa”⁵. Siinä esitetään ehdotuksia siitä, miten Euroopassa voitaisiin entistä paremmin ehkäistä elintärkeisiin infrastruktuureihin kohdistuvia terrori-iskuja sekä varautua ja reagoida niihin.
- (2) Marraskuun 17 päivänä 2005 komissio hyväksyi vihreän kirjan Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisohjelmasta⁶. Siinä esitetään eri vaihtoehtoja suojaamisohjelman ja elintärkeiden infrastruktuurien varoitusjärjestelmän (Critical Infrastructure Warning Information Network, CIWIN) toteuttamista varten. Vihreän kirjan perusteella saadusta palautteesta käy selkeästi ilmi, että elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista varten on tarpeen perustaa yhteisön kehys. Kommenttien

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ Neuvoston asiakirja N:o 10679/2/04 REV 2.

⁵ KOM(2004) 702.

⁶ KOM(2005) 576.

mukaan on syytä parantaa elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisvalmiutta Euroopassa ja vähentää niiden haavoittuvuutta. Lisäksi kommenteissa korostetaan toissijaisuusperiaatteen noudattamisen ja sidosryhmien kanssa käytävän vuoropuhelun merkitystä.

- (3) Joulukuussa 2005 kokoontunut oikeus- ja sisäasioiden neuvosto kehotti komissiota laatimaan ehdotuksen elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevaksi EU:n ohjelmaksi. Neuvosto päätti, että vaikka ohjelman avulla olisi pyrittävä suojautumaan kaikkia uhkatekijöitä vastaan, ensisijaisena uhkatekijänä pidettäisiin kuitenkin terrorismia. Tämän lähtökohdan mukaan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisessa tulisi ottaa huomioon sekä ihmisen aiheuttamat että teknologiset uhkatekijät ja luonnononnettomuudet, mutta terrorismia tulisi pitää ensisijaisena uhkatekijänä. Jos jotakin erityisen suurta uhkaa koskevien suojaamistoimien katsotaan olevan jollakin elintärkeiden infrastruktuurien alalla riittävällä tasolla, sidosryhmien olisi keskityttävä torjumaan muita uhkatekijöitä, jotka voivat edelleen vahingoittaa kyseistä infrastruktuuria.
- (4) Ensisijainen vastuu elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisesta kuuluu nykyään jäsenvaltioille ja elintärkeiden infrastruktuurien omistajille/ylläpitäjille. Tätä tilannetta ei pitäisi muuttaa.
- (5) Yhteisössä on tiettyjä elintärkeitä infrastruktuureja, joiden vahingoittuminen tai tuhoutuminen vaikuttaisi kahteen tai useampaan jäsenvaltioon tai johonkin toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, jossa kyseinen infrastruktuuri sijaitsee. Tähän saattaa liittyä valtioiden rajat ylittäviä seurauksia, jotka johtuvat toisiinsa liitettyjen, eri alojen infrastruktuurien keskinäisestä riippuvuudesta. Tällaiset Euroopan elintärkeät infrastruktuurit olisi määritettävä ja nimettävä yhteisellä menettelyllä. Myös tarvetta parantaa tällaisten elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista olisi arvioitava yhteiseltä pohjalta. Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevat jäsenvaltioiden kahdenväliset yhteistyöjärjestelyt ovat vakiintunut ja tehokas keino vaikuttaa valtioiden rajat ylittäviin elintärkeisiin infrastruktuureihin. Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan EU:n ohjelman tulisi perustua tällaiseen yhteistyöhön.
- (6) Eri toimialoilla on kertynyt erityistä kokemusta ja asiantuntemusta elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisesta, ja ne asettavat myös omat vaatimuksensa tälle toiminnalle. Siksi elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan yhteisön menettelyn suunnittelussa ja toteutuksessa olisi otettava huomioon eri alojen erityisominaisuudet. Menettelyn tulisi perustua EU:n tasolla sekä kansallisella ja alueellisella tasolla jo toteutettaviin eri alojen toimenpiteisiin, ja tarvittaessa myös elintärkeiden infrastruktuurien omistajien/ylläpitäjien välillä jo tehtyihin valtioiden rajat ylittäviin keskinäisiin avustussopimuksiin. Koska yksityisellä sektorilla on erittäin merkittävä vastuu riskien valvonnasta ja hallinnasta, liiketoiminnan jatkuvuussuunnittelusta ja katastrofin jälkeisistä elpymistoimista, yhteisön menettelyjen on kannustettava yksityistä sektoria osallistumaan toimintaan täysipainoisesti. Elintärkeistä infrastruktuurialoista on laadittava yhteinen luettelo, koska näin voidaan helpottaa elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan alakohtaisen toimintamallin toteuttamista.
- (7) Jokaisen Euroopan elintärkeän infrastruktuurin omistajan/ylläpitäjän olisi laadittava turvallisuussuunnitelma, jossa määritetään elintärkeät omaisuuserät ja esitetään niiden

suojaamiseksi tarvittavat turvallisuusratkaisut. Turvallisuussuunnitelmassa olisi otettava huomioon infrastruktuurin haavoittuvuus, uhkien ja riskien arviointi sekä muut jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamat asiaa koskevat tiedot.

- (8) Jokaisen Euroopan elintärkeän infrastruktuurin omistajan/ylläpitäjän olisi nimettävä turvallisuusyhteyshenkilö, jotta voidaan helpottaa yhteistyötä ja tietojenvaihtoa elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten kanssa.
- (9) Eri aloilla ilmenevien riskien, uhkatekijöiden ja heikkouksien tehokas määrittäminen edellyttää tietojenvaihtoa sekä Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien omistajien/ylläpitäjien ja jäsenvaltioiden että jäsenvaltioiden ja komission välillä. Kunkin jäsenvaltion olisi kerättävä tietoja alueellaan sijaitsevista Euroopan elintärkeistä infrastruktuureista. Komission olisi saatava jäsenvaltioilta yleistä tietoa heikkouksista, uhkatekijöistä ja riskeistä sekä tarvittaessa mahdollisista turvallisuusvajeista ja eri toimialojen keskinäisistä riippuvuussuhteista. Näiden tietojen pohjalta olisi tarvittaessa laadittava yksityiskohtaisia ehdotuksia Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen parantamiseksi.
- (10) Jotta voitaisiin helpottaa Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen parantamista, olisi kehitettävä yhteisiä menetelmiä infrastruktuuriomaisuuteen liittyvien heikkouksien, uhkatekijöiden ja riskien määrittämistä ja luokittelua varten.
- (11) Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamistoimenpiteiden johdonmukainen toteuttaminen ja kaikkien sidosryhmien vastualueiden selkeä määrittäminen edellyttävät yhteistä toimintakehystä. Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien omistajilla/ylläpitäjillä tulisi olla mahdollisuus tutustua elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskeviin parhaisiin käytänteisiin ja menetelmiin.
- (12) Elintärkeiden infrastruktuurien tehokas suojaaminen edellyttää tietojenvaihtoa, koordinoitua ja yhteistyötä sekä kansallisella että yhteisön tasolla. Tämä tavoite voidaan saavuttaa parhaiten nimeämällä kussakin jäsenvaltiossa elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen yhteyspiste, joka koordinoi tähän liittyviä kysymyksiä kansallisella tasolla sekä muiden jäsenvaltioiden ja komission kanssa.
- (13) Jotta elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyviä toimia voidaan suunnitella luottamuksellisuutta edellyttävillä aloilla, olisi varmistettava, että tietoja voidaan vaihtaa tämän direktiivin puitteissa johdonmukaisesti ja turvallisesti. Tietyt elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyvät tiedot ovat luonteeltaan sellaisia, että niiden julkistaminen veisi pohjan yleiseen turvallisuuteen liittyvän yleisen edun suojaamiselta. Koska yksityiskohtaisia tietoja jostakin elintärkeän infrastruktuurin omaisuuserästä voidaan käyttää hyväksi sellaisten toimien suunnittelussa ja toteuttamisessa, joiden tarkoituksena on aiheuttaa infrastruktuurijärjestelmien toiminnalle kestäättömiä seurauksia, tällaiset tiedot olisi luokiteltava salaisiksi, niin että tietoihin voisivat tutustua sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tasolla ainoastaan ne, jotka niitä todella tarvitsevat.
- (14) Elintärkeitä infrastruktuureja koskevan tietojenvaihdon tulisi tapahtua luottamuksellisesti ja suojatussa ympäristössä. Tietojen jakaminen edellyttää luottamuksellisia suhteita, jotta yritykset ja organisaatiot voivat olla varmoja siitä, että niiden arkaluonteiset tiedot suojataan riittävän hyvin. Teollisuuden toimijoita tulisi

kannustaa jakamaan elintärkeitä infrastruktuureja koskevia tietoja korostamalla, että tietojenvaihdosta koitua hyöty on teollisuuden ja koko yhteiskunnan kannalta tärkeämpää kuin siitä aiheutuvat kustannukset. Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyvää tietojenvaihtoa olisi näin ollen pyrittävä edistämään.

- (15) Tällä direktiivillä täydennetään yhteisössä ja jäsenvaltioissa voimassa olevia alakohtaisia toimenpiteitä. Jos käytössä on jo yhteisön mekanismeja, niiden käyttöä olisi jatkettava, sillä ne edistävät osaltaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa.
- (16) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁷ mukaisesti.
- (17) Tämän direktiivin tavoitteita, eli menettelyn laatimista Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämistä ja nimeämistä varten sekä yhteisen lähestymistavan määrittelyä tällaisten infrastruktuurien suojaamisen parantamistarpeiden arviointia varten, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (18) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla
Kohde

Tällä direktiivillä otetaan käyttöön menettely Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämistä ja nimeämistä varten sekä yhteinen lähestymistapa niiden suojaamisen parantamiseen liittyvien tarpeiden arvioimista varten.

2 artikla
Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) 'elintärkeällä infrastruktuurilla' sellaisia omaisuuseriä tai niiden osia, jotka ovat välttämättömiä yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen ylläpitämiseksi ja joihin kuuluvat muun muassa toimitusketju, terveydenhuolto, turvallisuus, turvatoimet sekä väestön taloudellinen ja sosiaalinen hyvinvointi;
- b) 'Euroopan elintärkeällä infrastruktuurilla' sellaisia elintärkeitä infrastruktuureja, joiden vahingoittuminen tai tuhoutuminen aiheuttaisi huomattavia seurauksia

⁷ EYVL 184, 17.7.1999, s. 23.

kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tai vain yhdessä jäsenvaltiossa siinä tapauksessa, että kyseinen infrastruktuuri sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa. Tällaiset seuraukset voivat johtua myös siitä, että toimialat ovat riippuvaisia muiden toimialojen infrastruktuureista;

- c) 'vakavuudella' tietyn infrastruktuurin vahingoittumisen tai tuhoutumisen seurauksia, joilla voi olla
- vaikutuksia väestöön (kohteena olevan väestön määrä);
 - taloudellisia vaikutuksia (taloudellisten menetysten ja/tai tuotteiden tai palvelujen laadun heikkenemisen suuruusluokka);
 - ympäristövaikutuksia;
 - poliittisia vaikutuksia;
 - psykologisia vaikutuksia;
 - kansanterveyteen liittyviä vaikutuksia;
- d) 'haavoittuvuudella' elintärkeän infrastruktuurin suunnittelun, toteutuksen tai toiminnan osan ominaisuutta, joka tekee siitä alttiin jonkin uhkatekijän aiheuttamalle vahingoittumiselle tai tuhoutumiselle; tällä tarkoitetaan myös riippuvuutta muuntotyypisistä infrastruktuureista;
- e) 'uhkalla' mitä tahansa syytä, tilannetta tai tapahtumaa, joka saattaa vahingoittaa elintärkeää infrastruktuuria tai sen osaa tai tuhota sen;
- f) 'riskillä' menetyksen tai vahingoittumisen mahdollisuutta, joka liittyy infrastruktuuriomaisuuserän arvoon sen omistajan/ylläpitäjän kannalta katsottuna ja vahingoittumisen tai tuhoutumisen vaikutusta omaisuuserään sekä sen mahdollisuuden todennäköisyyttä, että jokin tietty uhkatekijä käyttää hyväkseen tiettyä heikkoutta;
- g) 'elintärkeän infrastruktuurin suojaamista koskevilla tiedoilla' elintärkeän infrastruktuurin omaisuuserää koskevia tosiseikkoja, joita voitaisiin niiden tultua julkisiksi käyttää sellaisten toimien suunnittelussa ja toteuttamisessa, joiden tarkoituksena on tuhota elintärkeät infrastruktuurijärjestelmät tai aiheuttaa niiden toiminnalle kestäättömiä seurauksia.

3 artikla

Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittäminen

1. Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämisessä tarvittavat horisontaaliset ja alakohtaiset kriteerit hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla menettelyllä. Kriteerejä voidaan muuttaa 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla menettelyllä.

Horisontaaliset kriteerit, joita sovelletaan kaikkiin eri alojen elintärkeisiin infrastruktuureihin, laaditaan tietyn infrastruktuurin vahingoittumisen tai

tuhoutumisen seurausten vakavuuden perusteella. Kriteerit hyväksytään viimeistään [vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta].

Painopistealoja varten laaditaan alakohtaiset kriteerit eri alojen elintärkeiden infrastruktuurien ominaispiirteiden ja tarvittaessa sidosryhmien kuulemisen perusteella. Alakohtaiset kriteerit hyväksytään erikseen kutakin painopistealaa varten viimeistään vuoden kuluttua siitä kun kyseinen ala on nimetty painopistealaksi.

2. Komissio valitsee liitteessä I olevan luettelon perusteella kerran vuodessa painopistealat, joita varten 1 kohdassa tarkoitettut alakohtaiset kriteerit laaditaan.

Liitettä I voidaan muuttaa 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla menettelyllä, kunhan tämä ei laajenna tämän direktiivin soveltamisalaa.

3. Kunkin jäsenvaltion on määritettävä sellaiset joko sen alueella tai sen ulkopuolella sijaitsevat elintärkeät infrastruktuurit, jotka voivat aiheuttaa seurauksia sen alueella ja jotka täyttävät 1 ja 2 kohdassa säädetyt kriteerit.

Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tiedot tällä tavoin määritetyistä elintärkeistä infrastruktuureista viimeistään vuoden kuluttua määrittämisessä käytettävien kriteerien hyväksymisestä ja sen jälkeen jatkuvasti.

4 artikla

Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien nimeäminen

1. Komissio laatii ehdotuksen Euroopan elintärkeitä infrastruktuureja koskeväksi luetteloksi 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan nojalla saamiensa ilmoitusten ja muiden käytettävissään olevien tietojen perusteella.
2. Luettelo Euroopan elintärkeistä infrastruktuureista hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla menettelyllä.

Luetteloa voidaan muuttaa 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla menettelyllä.

5 artikla

Turvallisuussuunnitelmat

1. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että jokainen sen alueella sijaitsevan Euroopan elintärkeän infrastruktuurin omistaja/ylläpitäjä laatii turvallisuussuunnitelman ja pitää sen ajan tasalla sekä tarkistaa sen vähintään kahden vuoden välein.
2. Turvallisuussuunnitelmassa on eriteltävä Euroopan elintärkeän infrastruktuurin omaisuususerät ja esitettävä niiden suojaamiseksi tarvittavat turvallisuusratkaisut liitteen II mukaisesti. Turvallisuussuunnitelmaa koskevia alakohtaisia vaatimuksia, joissa otetaan huomioon voimassa olevat yhteisön toimenpiteet, voidaan hyväksyä 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla menettelyllä.

Komissio voi päättää 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, että turvallisuussuunnitelman laatimista ja päivittämistä koskevan vaatimuksen voi täyttää noudattamalla liitteessä I luetelluilla aloilla sovellettavia toimenpiteitä.

3. Euroopan elintärkeän infrastruktuurin omistajan/ylläpitäjän on esitettävä turvallisuussuunnitelma toimivaltaiselle jäsenvaltion viranomaiselle vuoden kuluessa siitä kun kyseinen infrastruktuuri on nimetty Euroopan elintärkeäksi infrastruktuuriksi.

Kun 2 kohdan nojalla hyväksytään turvallisuussuunnitelmaa koskevia alakohtaisia vaatimuksia, turvallisuussuunnitelma on esitettävä toimivaltaiselle jäsenvaltion viranomaiselle vasta vuoden kuluttua alakohtaisten vaatimusten hyväksymisestä.

4. Kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön järjestelmä, jonka avulla voidaan varmistaa, että turvallisuussuunnitelmia ja niiden täytäntöönpanoa voidaan säännöllisesti valvoa asianmukaisella tavalla 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettujen riskien ja uhkatekijöiden arvioinnin perusteella.
5. Noudattamalla satamien turvallisuuden parantamisesta 26 päivänä lokakuuta 2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/65/EY täytetään turvallisuussuunnitelman laatimista koskeva vaatimus.

6 artikla *Turvallisuusyhteyshenkilö*

1. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että jokainen sen alueella sijaitsevan Euroopan elintärkeän infrastruktuurin omistaja/ylläpitäjä nimeää turvallisuusyhteyshenkilön, joka vastaa turvallisuuskysymyksiin liittyvästä yhteydenpidosta kyseisen infrastruktuurin omistajan/ylläpitäjän ja näiden infrastruktuurien suojaamisesta vastaavien jäsenvaltion viranomaisten välillä. Turvallisuusyhteyshenkilö on nimettävä vuoden kuluessa siitä kun infrastruktuuri on nimetty Euroopan elintärkeäksi infrastruktuuriksi.
2. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava havaittuja riskejä ja uhkatekijöitä koskevat tiedot asianomaisen Euroopan elintärkeän infrastruktuurin turvallisuusyhteyshenkilölle.

7 artikla *Kertomukset*

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava arvio alueellaan sijaitseviin Euroopan elintärkeisiin infrastruktuureihin kohdistuvista uhkatekijöistä ja riskeistä vuoden kuluessa siitä, kun ne on nimetty Euroopan elintärkeiksi infrastruktuureiksi.
2. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tiivistelmä kullakin liitteessä I tarkoitetulla alalla havaituista heikkouksista, uhkatekijöistä ja riskeistä 18 kuukauden kuluessa siitä kun 4 artiklan 2 kohdassa säädetty luettelo on hyväksytty ja sen jälkeen jatkuvasti kahden vuoden välein.

Näitä kertomuksia varten vahvistetaan yhteinen malli 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla menettelyllä.

3. Komissio arvioi, tarvitaanko Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseksi erityisiä alakohtaisia toimenpiteitä.

4. Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien heikkouksien sekä niihin kohdistuvien uhkatekijöiden ja riskien arvioimiseksi voidaan laatia yhteisiä alakohtaisia menetelmiä 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla menettelyllä.

8 artikla

Komission tuki Euroopan elintärkeille infrastruktuureille

Komissio tukee Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien omistajia/ylläpitäjiä antamalla niille mahdollisuuden hyödyntää elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyviä parhaita käytänteitä ja menetelmiä.

9 artikla

Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen yhteyspisteet

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisesta vastaava yhteyspiste.
2. Yhteyspiste vastaa elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyvien kysymysten koordinoinnista jäsenvaltion sisällä sekä muiden jäsenvaltioiden ja komission kanssa.

10 artikla

Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskeva tietojenvaihto ja luottamuksellisuus

1. Tätä direktiiviä soveltaessaan komissio toteuttaa komission päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom mukaisesti asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen suojan luottamuksellisuutta edellyttäville tiedoille, joihin sillä on oikeus tutustua tai joita jäsenvaltiot sille toimittavat. Jäsenvaltioiden on toteutettava vastaavat toimenpiteet asiaa koskevan kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Yhteisön tai yhden tai useamman jäsenvaltion olennaisille eduille mahdollisesti aiheutuvan vahingon vakavuus on otettava asianmukaisella tavalla huomioon.
2. Jäsenvaltioiden on laadittava asianmukainen turvallisuusselvitys jokaisesta henkilöstä, joka käsittelee niiden puolesta luottamuksellisia tietoja tämän direktiivin mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäsenvaltioille tai komissiolle toimitettuja elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevia tietoja ei käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen.

11 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu kunkin elintärkeän infrastruktuurin yhteyspisteen edustajista.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

12 artikla
Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

14 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

LIITE I

LUETTELO ELINTÄRKEÄN INFRASTRUKTUURIIN KUULUVISTA TOIMIALOISTA

Toimiala	Alatoimiala
I Energia	1 Öljyn ja kaasun tuotanto, jalostus, käsittely, varastointi ja jakelu johdoista muodostuvan verkoston avulla
	2 Sähkön tuotanto ja jakelu
II Ydinvoimateollisuus	3 Ydinpolttoaineen tuotanto ja varastointi/käsittely
III Tieto- ja viestintäteknikka	4 Tietojärjestelmien ja -verkostojen suojaaminen
	5 Automaattiset mittaus- ja valvontajärjestelmät (SCADA ym.)
	6 Internet
	7 Kiinteän televerkon palvelujen tarjoaminen
	8 Matkaviestinpalvelujen tarjoaminen
	9 Radioviestintä ja navigointi
	10 Satelliittiviestintä
	11 Radio- ja televisiolähetystoiminta
	IV Vesi
13 Veden laadun valvonta	
14 Raakavesivarojen mittaaminen ja valvonta	
V Elintarvikkeet	15 Elintarvikkeiden jakelu sekä elintarviketurvallisuus ja -varmuus
VI Terveydenhuolto	16 Lääketieteellinen ja sairaalahoito
	17 Lääkkeet, seerumit, rokotukset ja lääkevalmisteet
	18 Biolaboratoriot ja biologiset aineet
VII Rahoituspalvelut	19 Maksujärjestelmät sekä arvopapereiden selvitys- ja toimitusinfrastruktuurit ja -järjestelmät
	20 Säännellyt markkinat
VIII Liikenne	21 Maantiiliikenne
	22 Rautatiiliikenne
	23 Lentoliikenne
	24 Sisävesiliikenne
	25 Meriliikenne (sekä pitkät että lyhyet kuljetukset)
IX Kemianteollisuus	26 Kemiallisten aineiden tuotanto ja varastointi/käsittely
	27 Vaarallisia (kemiallisia) aineita kuljettavat putkistot
X Avaruus	28 Avaruus
XI Tutkimuslaitteistot	29 Tutkimuslaitteistot

LIITE II

TURVALLISUUSSUUNNITELMA

Turvallisuussuunnitelmassa on eriteltävä elintärkeän infrastruktuurin omistajan ja ylläpitäjän omaisuuserät ja esitettävä niiden suojaamiseksi tarvittavat turvallisuusratkaisut. Turvallisuussuunnitelmassa on esitettävä ainakin

- luettelo tärkeistä omaisuuseristä;
- riskianalyysi, joka perustuu tärkeimpiin uhkakuviin, kunkin omaisuuserän haavoittuvuuteen ja siitä mahdollisesti aiheutuviin seurauksiin;
- vastatoimien ja -menettelyjen määrittely, niiden valinta ja tärkeysjärjestys siten, että erotetaan toisistaan:
 - **Pysyvät turvatoimet** eli välttämättömät turvallisuusinvestoinnit ja turvakeinot, joita omistaja/ylläpitäjä ei pysty toteuttamaan lyhyellä varoitusajalla. Näitä ovat mm. tiedot yleisistä toimenpiteistä, tekniset toimenpiteet (havaitsemiseen, kulunvalvontaan, suojaamiseen ja ehkäisemiseen tarvittavat järjestelmät), organisatoriset toimenpiteet (hälytys- ja kriisinhallintamenettelyt), valvonta- ja varmennustoimenpiteet, viestintä, tiedottaminen ja koulutus sekä tietojärjestelmien turvallisuus.
 - **Porrastetut turvatoimet**, jotka otetaan käyttöön riskien ja uhkien tason perusteella.

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

Toimintalohko(t): Oikeus- ja sisäasiat

Toiminto: Elintärkeiden infrastruktuurien suojaaminen

TOIMENPITEEN NIMI: Neuvoston direktiivi Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittämisestä ja nimeämisestä sekä niiden suojaamisen parantamistarpeen arvioimisesta

1. BUDJETTIKOHTA JA -OTSAKE

-

2. NUMEROTIEDOT

**2.1. Toimenpiteen kokonaismäärärahat (B-osa): miljoonaa euroa
maksusitoumusmäärärahoina**

-

2.2. Toimenpiteen soveltamisaika:

Vuodesta 2006 alkaen.

2.3. Monivuotinen kokonaismenoarvio:

(a) Maksusitoumusmäärärahojen/maksumäärärahojen aikataulu (rahoitustuki) (ks. kohta 6.1.1)

miljoonaa euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Yht.
Maksusitoumusmäärärahat	-	-	-	-	-	-	-
Maksumäärärahat	-	-	-	-	-	-	-

(b) Tekninen ja hallinnollinen apu ja tukimenot (ks. kohta 6.1.2)

Maksusitoumusmäärärahat	-	-	-	-	-	-	-
Maksumäärärahat	-	-	-	-	-	-	-

a+b yhteensä	-	-	-	-	-	-	-
Maksusitoumusmäärärahat	-	-	-	-	-	-	-

Maksumäärärahat	-	-	-	-	-	-	-
-----------------	---	---	---	---	---	---	---

(c) Henkilöstö- ja muiden hallintomenojen kokonaisvaikutus rahoitukseen (vrt. kohdat 7.2 ja 7.3)

Maksusitoumus- määrärahat / maksumäärärahat	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280
---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

a+b+c YHTEENSÄ	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280
Maksusitoumus- määrärahat	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280
Maksumäärärahat	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280

2.4. Yhteensopivuus rahoitussuunnitelman ja rahoitusnäkymien kanssa

Direktiivi on yhteensopiva vuosina 2007–2013 toteutettavan erityisohjelman kanssa, joka koskee terrorismin ja muiden turvallisuusriskien ehkäisemistä, torjuntavalmiutta ja seurausten hallintaa.

2.5. Vaikutukset tuloihin

Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevasta EU:n ohjelmasta annettavan direktiivin täytäntöönpanoa edistää osaltaan äskettäin hyväksytty terrorismin ja muiden turvallisuusriskien ehkäisemistä, torjuntavalmiutta ja seurausten hallintaa koskeva erityisohjelma (137,5 miljoonaa euroa), jonka avulla pyritään parantamaan paitsi väestön suojaamista turvallisuusriskeiltä myös niiden fyysisten voimavarojen, palvelujen ja tietoteknisten laitteiden, verkostojen ja infrastruktuurin omaisuuserien suojaamista, joiden vahingoittuminen tai tuhoutuminen aiheuttaisi vakavia seurauksia yhteiskunnan elintärkeille toiminnoille. Vuosina 2007–2013 toteutettava erityisohjelma on osa turvallisuutta ja vapauksien suojelua koskevaa puiteohjelmaa. Erityisohjelman soveltamisala on rajoitettu, sillä siihen eivät kuulu laitteistoihin ja varusteisiin liittyvät investoinnit. Erityisohjelmaa ei sovelleta toimiin, joita rahoitetaan muista välineistä, kuten vakavia hätätilanteita varten perustetusta nopeiden avustustoimien rahoitusvälineestä.

Terrori-iskujen ja muiden turvallisuusriskien ehkäisemisen ja torjuntavalmiuden osalta erityisohjelman tarkoituksena on

- kehittää, edistää ja tukea elintärkeisiin infrastruktuureihin liittyvien riskien ja uhkatekijöiden arviointia muun muassa toteuttamalla paikan päällä tehtäviä evaluointeja, jotta voitaisiin tunnistaa uhkatekijät ja heikkoudet ja arvioida tarvetta parantaa infrastruktuurien turvatoimia.
- edistää ja tukea yhteisiä operatiivisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on parantaa valtioiden rajat ylittävien toimitusketjujen turvallisuutta, kunhan kilpailu ei vääristy sisämarkkinoilla.
- edistää ja tukea vähimmäisturvallisuusnormien laatimista, parhaiden käytänteiden vaihtoa, riskinarviointia, eri alojen infrastruktuurien vertailussa ja painopisteiden asettamisessa käytettäviä menetelmiä sekä elintärkeiden

infrastruktuurien suojaamiseen liittyvien heikkouksien ja keskinäisten riippuvuussuhteiden analysoimista.

- d) edistää ja tukea elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyvää yhteisön laajuista koordinoitua ja yhteistyötä, tarvittaessa laatimalla ehdotuksia vähimmäissuojatoimenpiteistä ja yhteisistä suuntaviivoista.

Terrori-iskujen ja muiden turvallisuusriskien seurausten hallinnan osalta erityisohjelman tarkoituksena on

- a) kehittää, edistää ja tukea taitotiedon, kokemusten ja teknologian vaihtoa.
- b) kehittää, edistää ja tukea tarvittavien menetelmien ja valmiussuunnitelmien laatimista.
- c) varmistaa, että yleisen kriisinhallinnan, nopeiden hälytysjärjestelmien ja väestönsuojelujärjestelyjen yhteydessä myös turvallisuuskysymyksiä koskeva erityisasiantuntemus on käytettävissä reaaliajassa.

Direktiiviehdotuksella ei näin ollen ole vaikutuksia tuloihin.

3. BUDJETTITIEDOT

Menolaji		Uusi	EFTA osallistuu	Ehdokasmaat osallistuvat	Rahoitusnäkymien otsake
Ei-pakoll.	EI-JM	-	-	-	Ei ole

4. OIKEUSPERUSTA

Ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 308 artikla.

5. KUVAUS JA PERUSTELUT

5.1. Yhteisön tuen tarve

5.1.1. Tavoitteet

Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan EU:n ohjelman yhteisen kehityksen luomiseen soveltuu parhaiten direktiivi, koska elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisesta on huolehdittu eri jäsenvaltioissa eri tavoin ja koska niiden oikeusperinteet eroavat toisistaan. EU:n tasolla toteutettavan suojaamisohjelman tavoitteet voidaan saavuttaa täysimääräisesti jo käytössä olevien toimien pohjalta esittämällä joitakin keskeisiä ehdotuksia ja antamalla jäsenvaltioille mahdollisuus käyttää menettelyjä, jotka parhaiten soveltuvat niiden tarpeisiin.

5.1.2. Ennakoarviointiin liittyvät toimenpiteet

Kaikkia elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan EU:n ohjelman kannalta olennaisia sidosryhmiä on kuultu. Tätä varten on toteutettu seuraavat toimet:

- Elintärkeitä infrastruktuureja koskeva vihreä kirja julkaistiin 17. marraskuuta 2005, ja kuulemismenettely päättyi 15. tammikuuta 2006. Kuulemisen yhteydessä esitettyihin kysymyksiin saatiin virallinen vastaus 22 jäsenvaltiolta. Lisäksi vihreään kirjaan saatiin kommentteja noin sadalta yksityisen sektorin toimijalta. Yleensä ottaen vastauksissa kannatetaan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan EU:n ohjelman perustamista.
- Komissio on järjestänyt kolme seminaaria, joissa on käsitelty elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista (kesäkuussa 2005, syyskuussa 2005 ja maaliskuussa 2006). Kaikkiin seminaareihin osallistui edustajia eri jäsenvaltioista. Syyskuussa 2005 ja maaliskuussa 2006 pidettyihin seminaareihin kutsuttiin myös yksityisen sektorin edustajia.
- Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisen yhteyspisteiden epäviralliset tapaamiset. Komissio on järjestänyt jäsenvaltioiden yhteyspisteille kaksi tapaamista (joulukuussa 2005 ja helmikuussa 2006).
- Epäviralliset tapaamiset yksityisen sektorin edustajien kanssa. Useita epävirallisia tapaamisia on järjestetty myös yksittäisten yritysten sekä eri toimialajärjestöjen edustajien kanssa.
- Komission sisällä suojaamisohjelmaa on valmisteltu elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista käsittelevän työryhmän säännöllisissä kokouksissa. Työryhmä on EU:n sisäistä terrorismia käsittelevän komission yksiköiden välisen työryhmän alaryhmä.

5.2. Suunnitellut toimet ja yhteisön rahoitustukea koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Ehdotuksen talousarviovaikutuksia arvioidaan liitteenä olevassa rahoitus selvityksessä.

5.3. Toteutustapa

Direktiivi ei vaikuta EU:n talousarvioon.

6. RAHOITUSVAIKUTUKSET

6.1. Kokonaisrahoitusvaikutus B-osaan (koko ohjelmakaudeksi)

6.1.1. Rahoitustuki

-

6.1.2. Tekninen ja hallinnollinen apu, tukimenot ja tietotekniikkakustannukset (maksusitoumusmäärärahat)

-

6.2. Toimenpidekohtainen kustannuslaskelma, B-osa (koko ohjelmakaudeksi)

-

7. VAIKUTUKSET HENKILÖSTÖÖN JA HALLINTOMENOIHIIN

7.1. Vaikutus henkilöstöön

Laji	Toimen hallinnointiin tarvittava nykyinen henkilöstö		Yht.	Toimintaan liittyvien tehtävien kuvaus
	Vakinaisten virkojen ja/tai toimien määrä	Väliaikaisten toimien määrä		
Virkamiehet tai väliaikaiset toimihenkilöt	A	8 A	10	Tietojen kerääminen ja käsittely. Komitean kokousten valmistelu.
	B	1 B		
	C			
Muut henkilöresurssit				
Yht.	9	1	10	

Henkilöstö- ja hallintotarpeet katetaan toimenpiteestä vastaavalle pääosastolle myönnettyistä varoista vuotuisen talousarvion puitteissa.

7.2. Henkilöresurssien kokonaisrahoitusvaikutus

Laji	Määrä (euroina)	Laskentamenetelmä*
Virkamiehet	1 080 000	108 000x10=1 080 000
Väliaikaiset toimihenkilöt	48 000	4 000 x 12 = 48 000
Muut henkilöresurssit (budjettikohta ilmoitettava)		
Yht.	1 128 000	

Määrät vastaavat 12 kuukauden kokonaismenoja.

7.3. Toiminnasta johtuvat muut hallintomenot

Budjettikohta (numero ja nimi)	Määrä euroina	Laskentamenetelmä
Kokonaismääräraha (osasto A7)		
A0701 – Virkamatkat	24 000	2 000 x 12 kk = 24 000
A07030 – Kokoukset	-	-
A07031 – Pakolliset komiteat	128 000	32 000 x 4 kokousta/vuosi = 128 000
A07032 – Ei-pakolliset komiteat	-	-
A07040 – Konferenssit	-	-
A0705 – Selvitykset ja kuulemiset	-	-
Muut menot (eriteltävä)		

Tietojärjestelmät (A-5001/A-4300)	-	-
Muut menot: A-osa (eriteltävä)		
Yht.	152 000	

Määrät vastaavat 12 kuukauden kokonaismenoja.

Ilmoitetaan, millaisesta komiteasta on kysymys ja mihin ryhmään se kuuluu.

I.	Yhteensä vuodessa (7.2 + 7.3)	1 280 000
II.	Toiminnan kesto	Käynnissä
III.	Toiminnan kokonaiskustannukset (I x II)	

8. SEURANTA JA ARVIOINTI

8.1. Seurantajärjestelmä

-

8.2. Arvioinnin yksityiskohtaiset säännöt ja arviointijaksot

-

9. PETOSTENTORJUNTA

-